

kui just ei olnud tegemist nõukogude korra õõnestajatega. Mulle üllatuseks tuli peietelev ka minu hukkaläinud poolõde Erika. „Urmas, kas ma tohin siin olla?” kostis äkki selja tagant tuttav hääl. „Jah, muidugi,” vastasin. See oli viimane kord, kui ma teda elusana nägin. Tibi hukkus korteris toimunud tuleõnnetuse läbi.

Isa endistest kolleegidest instituudis oli kohal ka KGB erumajor August Kuuseoks, kes tundis huvi isa ülekuulamistel pitsitanud kapo töötaja nime vastu. Ütlesin, et see oli keegi uurija Kamenik. „No seda poissi ma tean hästi, oleme pikalt koos töötanud, vaat kus tege-lane,” ütles August ja surus kaastundeks pikalt kätt. Nad olid isaga väga lähedased. Augusti abikaasa on tuntud klaverikunstnik Ada Kuuseoks. Intelligentne perekond.

Matusekõne pidamisega jäin hätta, klomp tuli kurku ja ei saanud sõnagi suust. Hädast aitas välja Toivo Kuldsepp: „Kallid leinajad, vaadake, minu kõrval on oma isa tõeliselt armastanud poeg, keda lein takistab rääkimast”, ja jutustas seejärel peaaegu kogu isa eluloo, mis kannatas rääkimist. Toivo oli tõeline tamada³⁵, vahet polnud, oli see juubel, pulm või matus, ta kohe oskas inimesi vastavalt vajadusele naerma või nutma ajada. Elukaaslase Heli isa matustel läks Toivo nii hoogu, et unustas lõpuks kadunukese nime ära.

Suurema osa isa arhiivist andsin korrastamiseks üle Peeter Välja-sele Rahvusarhiivist ja materjalid on kättesaadavad kõikidele huvi-listele.

---

³⁵ tamada – toostimeister.